

NEDERLANDSCHE MUZIEK TE PARIJS. Het Utrechtsche Kamerorkest heeft Zondag te Parijs geconcentreerd en werken ten gebore gebracht van Guillaume Landré, Fiedorhof, Godron, Bep Geuer en v. d. Sigtenhorst Meyer, wiens Sinfonietta vooral bijval heeft geogenst Aan mev. Geuer en Kees Hartvelt werp hulle gebracht voor hun initiatief Van de Nederlandse legatie waren aanwezig de gezantschapssecretaris, de heer Star Busman en de heer Ten Kate, chef van de kanselarij.

NEDERLANDSCH-DUIJTSCHER RUIJLCONCERTEN. Men meldt ons uit Berlijn, dat onze landgenoot Hendrik Bronsgeest in samenwerking met Gerhard Bergien, die, zoals bekend, aldaar intieme huiscapellen voor jonge kunstenaars organiseert, het initiatief genomen hebben voor het houden van ruijlcconcerten tusschen Duitschland en zoveel mogelijk andere naties.

De bedoeling is, om aan jonge kunstenaars, die talent hebben en onder den druk der omstandigheden nog niet naar voren konden komen, gelegenheid te bieden, hun talent tot ontplooiing te brengen en de aandacht van een kunstliefvend publiek hiervoor te winnen. Zij hebben de medewerking verkregen van het Nederlandsch gezantschap te Berlijn en het Rijksoficio voor volksoptuiking en propaganda (wel te verstaan niet de financiële medewerking, maar de morele ondersteuning), voorts de bemiddeling van de Duitsch-Nederlandsche Vereeniging te Berlijn en het Duitsche gezantschap in Den Haag, terwijl thans ook de radio-ondernemingen in beide landen, ten onzent de A.V.R.O., haar medewerking hebben toegezegd.

Het eerste Nederlandsch-Duitsche ruijlcconcert zal reeds deze maand worden gehouden en wel zal 15 Januari a.s. in de kunstzaal Kleykamp en 18 Januari in het huis van de „Deutsche Gesellschaft“ te Rotterdam een concert van jonge Duitsche kunstenaars worden gegeven, terwijl 17 Januari aan de hierbij betrokken jonge kunstenaars in Hilversum gelegenheid zal worden gegeven, voor de kunstenaars der A.V.R.O. te medeleiden. Vooit de eerste ruijlcconcert, het hem uitgezocht Willy Heuser, viool en Meta Heuser, piano en het programma bevat werken van Mozart, Brahms en Max Reger.

Eind Januari zal dan te Berlijn het eerste concert door aankomende Nederlandsche kunstenaars worden geëngageerd.

RADIOCRITIEK. Caecilia en De Muziek hebben een rubriek radiocritiek ingesteld, welke Jan Govers zal verzorgen.

Aan zijn „beginselverklaring“ ontleenen wij: „De ontwikkeling van de radio van amusements-industrie (volgens de normen van het grootst mogelijk winstaldo) tot vermaak- en cultuurinstelling met een hooge zending jegens de gemeenschap, is zoo snel gegaan, dat het eerst nu begint door te dringen, dat hier voor de hoogstaande criticus een taak ligt, om vanwijzender en veel voornameer voor de beschaving in haar geheel dan de taak van den concert-criticus. Zeer vele groote buitenlandse dagbladen en muziektijdschriften hebben dit ingezien en derhalve radio-critici aangesteld, en — het moet worden erkend — hun invloed op het peil der uitzendingen en op de programma-keuze is in enkele gevallen zeer duidelijk vast te stellen; ook kan het niet uitblijven, dat de voorlichting, die de honderdduizenden daardoor ontvangen, dezelfde uitwerking op de muzikale perceptie van een deel van de massa begint te krijgen als de groote concertrecensies op het gehintereerde concertpubliek.

De radio beweert steeds, dat haar luisterzaalen geen zware (lees: goede) muziek wenschen; daarom overstroemt ze hen met Kitsch, en het lage peil blijft. Welnu, de radio-critiek zal in samenwerking met den Omroep de Kitsch trachten te beperken, zoo mogelijk geheel te weren, en zoeken er iets beters voor in de plaats te geven, dat de muzikale behoefte van de massa eveneens bevredigt.

Het bestuur van den Bond van Arbeiders-TOONEELVEREENIGINGEN in Nederland heeft besloten, een prijsvraag uit te schrijven voor een oorspronkelijk Nederlandsch toneelstuk in één bedrijf met een duidelijk sprekende democratische, socialistische strekking.

In de jury zijn benoemd mej. Rollen Numan en de heer Th. J. Thijssen, beiden uit Amsterdam en H. J. van Wierik, Zaandam. Als eerste prijs wordt f 75 uitgeloot, als tweede prijs f 50. Van de baten, voortvloeiende uit de vertooningen, zal 80 procent aan den schrijver worden betaald.

„Le Signal“ van Le Fauconnier, welk schilderij hier te lande is ontstaan en indertijd is te zien geweest op een tentoonstelling van Het Signaal, is eigendom geworden van het museum van hedendaagsche kunst te Moskou.

De Oostenrijksche schilder prof. A. E. Wenzel te Eisenstadt heeft voor zijn werken den staatsprijs voor schilderkunst voor 1934 ontvangen.

De architect prof. dr. Klemens Holzmeister begeeft zich met een staf Oostenrijksche schilders en beeldhouwers naar Bombay, om daar in opdracht van de Austro-Indische Gesellschaft het paleis van een Maharadja te bouwen.

— Hé, jij snoeper, wat hoor ik daar? Een buitenkansje, dat Hetty er niet bij is.

— In het geneesmiddel heb ik een sprak Weerden, minachtend. Als U geloof, door een ontactisch optreden als dit ons te overtuigen van Uw vermogen, den moordenaar te ontdekken, dan vergist ge U sterk.

— In elk geval vergis ik me toch niet, het briefje van die afspraak onder Uw bed te hebben gevonden.

— Man, schel uit. Ben ik soms verantwoordelijk voor elk vod, dat U gelieft te vinden? Vergoet niet, dat ik pas om twaalf uur op mijn kamer kwam.

— En ontken U óók, aan die afspraak gevolg te hebben gegeven? Om één uur!

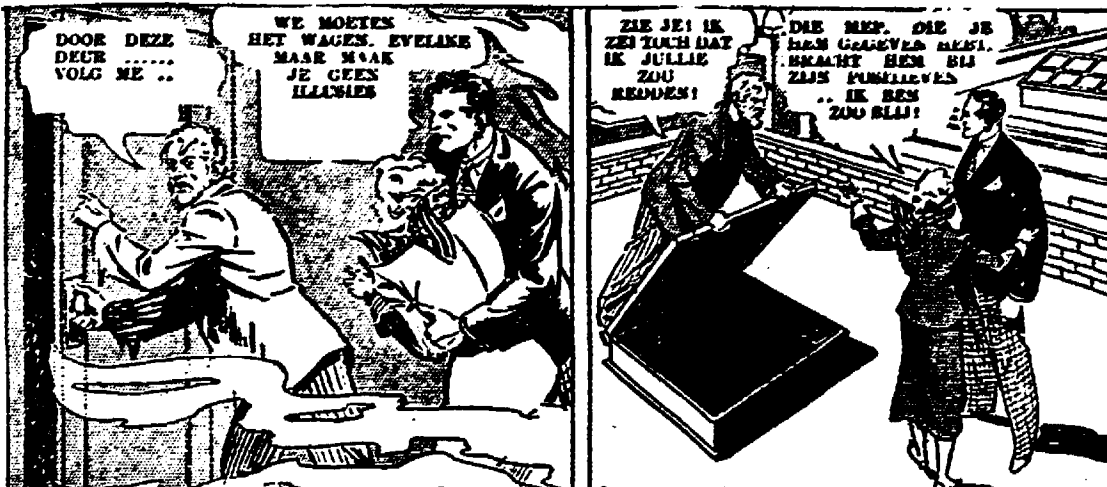
— Bij deze woorden stootte Bert Fons aan. Cora bemerkte, dat doch Milders ontving het, wijs zijzandacht werd geboeld door de vreemde wijze, waarop Millie den banketbakker aanstaarde.

— Ik blijf bij hetgeen ik reeds zei. Zoolang U Uw beschuldiging niet intrekt, ga ik op geen van Uw vragen meer in.

— Houd mij ten goede inspecteur, viel om in. u verdenkt Weerden er toch niet in ernst van, nachtelijke afspraken te maken? De man is getrouwd en heeft twee lieve kinderen én een goeden naam op te houden. Waarom zou hij die dwaasheid begaan?

— Er bestaan verschillende soorten van afspraken, mijnheer, zooals verschillende motieven ervoor. Dit blijkt immers uit de enveloppe, die wij onder mijnheers kussen gevonden hebben. Waarom heb ik mij van begin af al niet direct in uw vertrouwen genomen. Als ik vanmorgen al dadelijk had geweten, dat hier...

STILLE NO. 9 GESCHREVEN DOOR DASHIELL HAMMETT TEKENINGEN VAN ALEXANDER RAYMOND 181

ALBRECHT DURERS ROZENKRANS- FESTIEN

Over de historische en juridische lotgevallen van een in Italië door Albrecht Dürer geschilderd werk bericht de Weensche correspondent van de Giornale d'Italia o.a. het volgende:

Het beroemde schilderij van Albrecht Dürer, genaamd „Het feest der kranen“ is dus definitief aan de Teichslovaaksche regering toegewezen. Zijn laatste bezitter, het Strakowklooster te Praag kreeg er van de regering een vergoeding voor van 9 miljoen kronen, voor het grootste deel uit bosschen bestaande. Het schilderij heeft een avontuurlijke geschiedenis en betreft het Italiaansche tijdperk van Dürer. Hij schilderde dit paneel in Venetië in 1506 in den betrekkelijk korten tijd van vijf maanden. Hij zette er niet alleen zijn handtekening onder, doch voegde er tevens den duur van den arbeid bij. Men vindt er dan ook het volgende Latijnsche onderschrift: „Exegit quinque menses spatia Albertus Dürer germanus 1506“. Het paneel meet 162 bij 194 cm en was den schilder opgedragen door Duitse kooplieden in Venetië, die het hadden bestemd voor de San Bartolomeo-kerk, waarin zij zijn begraven.

Nadat het door keizer Rudolph II was aangekocht en naar Praag gebracht, werd het later, in 1631 gedurende de wanorde van die tijd, uit dat jaar naar Weenen in veiligheid gebracht. Een eeuw later kwam het toen in het bezit van bovengenoemd klooster. Gelijk de titel aangeeft, is het het feest der rozenkransdragers. Terwijl de Madonna den kranen zet op 't hoofd van keizer Maximiliaan I, zal het kind Jezus paus Julius II bekronen. Naast St. Dominicus zien wij den Venetiaanschen kardinaal Grimani, en het zelfportret van Dürer, naast zijn vriend Pickaimer. Tusschen de menigte zijn waarschijnlijk andere, thans onbekende portretten. Reeds hierdoor wordt de Italiaansche invloed op Dürer bevestigd; doch ook de musicerende engel, door de Venetianen met voorliefde toegepast, te beoemen op den achtergrond, die aan den Cosmopolitijn behooren, in de vertie het landschap, dat aan Mantegna doet denken, het zijn alles nieuwe elementen voor den Neurenbergschen schilder, waaruit duidelijk blijkt, welken indruk de Italiaansche kunst op hem heeft gemaakt.

De bekende verzamelaar baron Eduard von der Heydt heeft aangekocht de „grote antieke Chinese houten Kwan-Yinfigur uit de collectie van de Kunstzaal van Lier te Amsterdam.“

Deze prachtige, ongeveer 18e eeuwse Chinese plastiek heeft baron Von der Heydt als bruikleen afgestaan aan het Museum voor Aziatische Kunst aldaar.

Van 19 dezer tot 12 Februari zullen de Rotterdamse Kunstkring en de Studio '32 gemeenschappelijk een keuze tentoonstellen uit het werk van Isaac Israëls. In den Rotterdamse Kunstkring zullen voornamelijk schilderijen te vinden zijn, in de Studio '32 aquarellen en tekeningen.

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van den Moskousschen Kamerschouwburg heeft het centrale uitvoerende comité van de Sowjetunie aan „Tairof en de eerste toneelspeelster van den schouwburg, Alice Koonen, den titel van volkskunstenaar verleend. Aan de toneelspeelsters Arkadina en Fenin is de titel van verdienstelijk kunststerbeide gegeven.

„Le Signal“ van Le Fauconnier, welk schilderij hier te lande is ontstaan en indertijd is te zien geweest op een tentoonstelling van Het Signaal, is eigendom geworden van het museum van hedendaagsche kunst te Moskou.

De Oostenrijksche schilder prof. A. E. Wenzel te Eisenstadt heeft voor zijn werken den staatsprijs voor schilderkunst voor 1934 ontvangen.

De architect prof. dr. Klemens Holzmeister begeeft zich met een staf Oostenrijksche schilders en beeldhouwers naar Bombay, om daar in opdracht van de Austro-Indische Gesellschaft het paleis van een Maharadja te bouwen.

CONCERT- EN THEATERGIDS.

Nelly Wagenaar en Herman van der Vegt zullen op hun zinsatavond Donderdag in Diligenta behalve de Sonate op 108 d kl. t. van Brahms en de Fantasie op 159 C-dur van Schubert voor het eerst de tweede Sonate voor viool en piano van Alex. Voornooien ten gehoor brengen, welke sonate is opgedragen aan H.K.H. Juliana, Prinses der Nederlanden, die het volkomen te kennen gegeven heeft, dit concert bij te wonen.

Het Ver. Rotterdamsh-Hofstad Tooneel-directeur Cor van der Lugt Melsert, geeft Donderdag in den Kon. Schouwburg G a nooit van me weg (Escape me Never), uit het leven van een vrouw, in acht tafereelen, van Margaret Kennedy, de schrijfster van den veelgelezen roman The Constant Nymph. Vrijdag 11 Januari een populaire voorstelling van Brusses Boefje, met Annie v. d. Lugt Melsert—Van Ees in de rol van Jan Grovers.

Met uitzondering van de Kerst- en de Lijdensmeditatie zullen de wijdingsuren der Doopsgezinde Gemeente dit jaar steeds op den tweeden Donderdag der maand plaats hebben. Het programma voor het wijdingsuur van a.s. Dondervogel is getiteld „Met God voorwaarts“. Medewerking daaraan verleent mev. Joh. de Geus, die liederen van Dvorak en Hiller, benevens een tweetal liederen uit den vervolg-bundel van den Protestantentbond zal zingen. De organist der gemeente speelt een Allegro van Händel en een meditatie over een gezang-vers.

De Russische pianist Nicolai Orloff zal op zijn eigen recital hier op a.s. Zondagmid-dag in Diligenta werken van Brahms, Schumann, Chopin, Scriabine, Ravel en Liszt ten gehoor brengen.

Aan het 4e Excelsiorconcert op Dinsdag 15 Januari te geven door het Nederl. Kamerorkest o.l.v. Otto Glastra van Looz zal als soliste de zangeres Else Rijksen meewerken.

De Amsterdamsche Tooneelvereniging, art-leiding A. v. Dalsum en A. Defresne, heeft in studie genomen Pygmalion van Bernhard Shaw, onder regie van Herman Roelink, die indertijd dit stuk bij de Kon. Ver. Het Nederlandsch Tooneel ten tooneel heeft gebracht.

Nedlands Speeltooneel gaat met een blijspel van Polycarpus, Lied des schandaa, een tournee maken. Zondag 15 Januari zal het er een voorstelling van geven in de Stadsschouw-burg te Delft. Daarna zal het in den Stadsschouw-burg te Haarlem optreden.

Enrico Mainardi speelt morgen te Berlijn in de Philharmonie onder Kleiber voor het eerst in Duitschland het celconcert van Pizzetti.

ZEE- EN LANDMACHT

— De luit. ter zee te kl. H. Th. Hoffmann, wien vergund is uit Oost-Indië te repatriëren, is 26 Dec. l.j. met het m.s. Indrapera van Batavia vertrokken, wordt 15 Januari te Marseille en daarna hier te lande terugverkeerd.

— De off. van adm. te z. P. Smit wordt 15 Jan. overgeplaatst, van Hr. Ms. Instructieschip Van Speyk te Nieuwediep, naar het departement van Defensie.

— De kap. C. J. Lorentz, van het 7e reg. veld-art. te Bergen op Zoom, onlangs overgeplaatst bij het 3e reg. van het wapen te Breda.

— De luit. J. P. Icken van het 1e reg. huuzen, onlangs eervol ontheven van het bevel over het bereide gedeelte van het korps politietroepen te ridders te Sierstouwenbosch.

— De luit.-kol. H. T. van Goor, der art. bij het Ned. Oost-Indisch leger, heeft een aanvrage ingediend om penstoen te worden gesteld.

— De Iste ploeg der lichte 1935, van het bereide gedeelte van het 1e, 4e, 5e en 8e regiment veld-artillerie en bestemd voor den dienst als treinsoel-daar bij de treinafdeling der IVe artilleriebrigade, wordt 1 April ingelijfd en direct daarna gezonden naar die treinafdeling te Utrecht.

— Hebt U nog iets gehoord aangaande de afdrücken?

— Die vingerafdrukken op de chiffonnière zijn van Bolten, die op den sleutel moeten van een ander zijn. En eigenlijk zijn die juist van Weerden, die belang. Kan die maar een voet toe passen, om ze van die twee heethoofdige jongelui te krijgen.

— Van één van de twee zou misschien nog wel kunnen, dan liet ik hem kwansuis en een geprepareerd briefje lezen. Maar als je zoolits herhaalt, loopt het in de gaten.

— Misschien niet, als je het met 'n beetje tact doet. We moeten dat uur zoo nuttig mogelijk zien te besteden. Ga jij nu de kamer van Bolten eens doornuffelen en laat Verhoeg je maar helpen. De wacht bij de garage heeft toch geen nut meer.

— Wel meisje, begroette hij Jannie, in het erkerkamertje, zullen wij nu eens verstaadig met elkaar praten? Vertel mij maar eerst, welke reden je er voor had, dien ouder heer Weerden uit de Haag, tot een onderonsje te noodigen. En één uur, den afgelopen nacht, in dit kamertje.

— Ik? Ik zou wel wijzer zijn. Ik weet wel niet, wat zijn vrouw aan hem ziet, maar ik vind juffrouw Hetty véél te aardig, om haar verdriet aan te doen.

— Ontken je dus, hem dit briefje te hebben geschreven? vroeg hij somber, het haar toonend. Let wel op je woorden, Mies is er al voor uitgekomen.

KERKNIEUWS

STICHTING VAN EEN HOLLANDSCHE HERVORMDE GEMEENTE TE BERLIJN.

Het Weekblad van de Nederlandsch Hervormde Kerk weet nog bijzonderheden mee te deelen over de ernstige plannen om de Hollanders te Berlijn kerkelijk te vereenigen. Er zijn er 2300 en minstens 1400 ervan zijn Protestant.

Sinds 1906 bestaat te Berlijn de Nederlandsche Burgervereeniging Hollandia, welke 700 leden telt, waarvan er 400 Protestant zijn. Met de kinderen mede vormt dat 750 zielen.

Onder de Roomsche Hollanders werkt pater Vriens, een Hollander, die ook wel huis-en ziekenbezoek doet bij Protestanten. De omgang is van zeer vriendschappelijk aard, en van Roomsche zijde wordt aangedrongen op Protestantische hulp.

Daarop is in Sept. '34 een stichting in het leven geroepen „De Nederlandsche Kerk te Berlijn“, als Algemeene Protestantische Kerk, welke de reglementen der Ned. Herv. Kerk onderschrijft.

De Synode der Ned. Herv. Kerk heeft toen op verzoek een afvaardiging gezonden, bestaande uit den algemeen secretaris der Synode, den heer Den Breems. Deze heeft in het Hollandsch gesproken in de kerk der Broeder-gemeente op Kerstmis. Het was een treffende Kersprediking.

Het beroepen van een eigen predikant wordt overwogen. Het zal een moeilijke taak worden, want de grootendeels van de Kerk verreemde Protestantische Hollanders wonen verspreid in Berlijn, vijf en twintig maal grooter dan Amsterdam, 4.000.000 inwoners tellende.

Het salaris zal grootendeels gevonden moeten worden, naar men hoopt, uit de kerkelijke bestelling, welke men betaalt maar terug hoopt te ontvangen. De Ned. kolonie heeft bovendien het oog gevestigd op een groot gebouw dat voor blijkbaar prijs te koop is: f 40.000. Het bevat 50 kamers en 5 groote zalen, waarvan er een onmiddellijk als kerk kan worden gebruikt. De kamers wil men aanwenden als Hollandsch tehuis voor ongehudevde landgenooten te Berlijn werkzaam, voor ouden van dagen.

Het plar verdient niet alleen toejuiching, maar ook steun. Vraag: bemoeien zich ook Vrijzinnigen met deze plannen, en hebben de Vrijzinnige Hervormden met hunne oorkening in een comité, dat deze zaken behartigt voor alle Vrijzinnige deelnemers? Dat zou o. d. weg zijn om ook Vrijzinnige beurzen voor deze sympathieke zaak te openen. J. J. M.

Prof. Dr. S. F. H. KERKELBACH v. d. SPRENKEL. Benoemd tot kerkelijk hoogleraar te Utrecht.

De Algemeene Synode der Ned. Herv. Kerk heeft in haar heden alhier gehouden buitengewone zitting benoemd tot kerkelijk hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, als opvolger van prof. dr. M. v. Rhijn, die benoemd is tot gewoon hoogleraar in de vac. van prof. dr. J. A. Cramer, dr. S. F. H. J. Kerkelbach van der Sprenkel werd 10 April 1882 geboren en in 1907 candidaat in Noord-Brabant, 30 Nov. van dat jaar aanvaardde hij zijn ambt als predikant bij de Ned. Herv. Gem. te Wijk aan Zee. Vandaar vertrok hij in 1915 naar Amsterdam, waar hij in 1918 zijn intrade te doen. 9 Maart 1920 verbond hij zich aan de gemeente van Rotterdam, welke standplaats hij 10 Sept. 1933 met die van Amsterdam verwisselde.

De nieuwe hoogleraar, die een kanseldienaar is van meer dan gewone kwaliteiten, heeft zich altijd in grooten loofp mogen verheugen. Hoevel predikant in een drietal steden heeft hij toch nog altijd gelegenheid weten te vinden om verschillende geschriften het licht te doen zien, die alle getuigenis afleggen van zijn wetenschappelijke bekwaamheden.

In 1917 promoveerde hij tot doctor in de theologie op een proefschrift, getiteld: „Vrees en religie“. Reeds in 1909 verscheen van zijn hand een Holl. bewerking van G. B. Stevens: De leer van het Nieuwe Testament, in de oudekerke bibliotheek. In 1920 zag van zijn hand het Licht: Geloof, symbool, middelaar, en: Geloof en Illusie. In 1923 deed hij verspreiden: Hedendaagsche adventistische stroomingen; in 1924 Echtscheiding en in 1925: Op weg naar den nieuwen mensch, van welk boekje inmiddels in '32 een derde druk verscheen. In 1929 schreef dr. Kerkelbach zijn studie: Paulus; in 1934: Het Offer. Daarnaast mogen we herinneren aan zijn Handleiding bij het lezen van

— Waarmom schrijf je dan briefjes aan dien blaag?

— Dus nu aan hem? En zoo even zei U Weerden.

— Dat was je eigen schuld. Waarom heb je hem dan verwteten, dat hij zijn zwager had gestuurd, in plaats van zelf te komen? Je kunt beter nú voor de waarheid uitkomen, dan me te noodzaken, je mee te nemen naar Apeldoorn, néé als Weerden.

— Waarmom moet die koekenbakker naar Apeldoorn?

— Omdat hij gearresteerd is.... wegens moord op Herm Bolten. En dat komt voornamelijk, omdat ik dit briefje van jou onder zijn bed gevonden heb. Of, ontken je nog langer, dat je dit geschreven hebt? Ik heb de getuigenis...

— Och man, het was immers maar een grip, om dien jongen er in te laten loopen! Vrij heb je hem nu uit. Ik snap niet, hoe het in handen van zijn zwager kwam, of Mies moest de pyjamajasjes verwisseld hebben. Wat steekt er nu voor kwaaden in, dien jongen voor niets een paar trappen te laten loopen. Mies en ik hebben ons bijna een mijk gelachen, toen....

— Toen je het schreef? Maar, waarom deed je het.

— Omdat die den heelen dag al zoo smoorleek op zijn nicht Cora. Toen spraken Mies en ik af, dat we níet doen zouden, of ze genoeg had van haar vlieger en hem apart spreken wou. Nou, dat is nu alles. Maakt U daar nu zo'n kabaal om en moet Weerden dáárvóór naar Apeldoorn, in den dieven-wagen?

— En hoe hadt jullie dan kunnen weten, óf hij voor niets kwam?

— We stonden immers achter de glazen deur, van de keuken, te loeren. Maar hij kwam niet en toen....

— Kwam zijn zwager in zijn plaats en daarom dacht je, dat hij hem het briefje had later lezen. En verder?

— Wát verder?

WERELDBOND DER KERKEN.

Donderdag heeft te Utrecht het bestuur van den Wereldbond der Kerken onder voorzitterschap van prof. dr. F. M. Th. BSH, vergaderd. Besloten werd om een verzoek te richten tot de Tweede Kamer tot instelling van een parlementaire enquête betreffende de particuliere wapenindustrie en -fabri-cage. Aan de Synoden der verschillende Nederlandsche kerkgemeenschappen zal worden verzocht om een algemeene kerkelijke collectie te willen doen houden voor de drie op het oogenblik meest acute Protestantsche noodden, n.l. voor de Christenen van Joodsche origine, voor de Evangelische beweging in Oekrajina en voor het Protestantisme in Oostturkije. De bemoeide resultaten van den Vredesconferentie deden besluiten om in 1935 dezelfde actie op te voeren onder de zittingen van de werking met den Raad van Nederlandsche Kerken voor praktisch Christendom, zal in het voorjaar na de internationale studieconferentie der economische beweging, een particuliere studieconferentie, waarschijnlijk op kasteel Hemmen, worden gehouden. In September 1935 zal een groot economische theologenconferentie gelijk in 1934 op Woudschoten plaats worden, worden samengeroepen. In aansluiting aan het besluiten op de conferentie te Páris in Denemarken, zal de Wereldbond der Kerken en het Comité van den Wereldbond der Kerken en aan de Franse landelijke afdeling van den Wereldbond, mede in verband met het droevig lot van de jongen Franschen predikant dr. Philippe Vernier, die wegens dienstweigering eerst tot jaar en daarna (bij herhaling der weigering) tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld werd, een exemplaar o.a. van de Nederlandsche Wet op de dienstweigering, die hier te lande indertijd met groote meerderheid van stemmen werd aangenomen, worden toegezonden. Eenige landen o.a. ook Nederland, hebben weten op de dienstweigering die voor de Christenheid in Frankrijk in de gegeven omstandigheden existerend is, en aan het uitroepen van de Nederlandsche afdeling werden ten slotte nog enkele financiële voorzieningen getroffen, o.a. ten aanzien van de verhouding der plaatselijke afdelingen met de Nederlandsche afdeling. De vergadering was zeer gesmeerd.

De rouwplechtigheid ving aan met gemeenschappelijk Palmzondag, waarna de dekaan Vincent Medgyassay een gedenkwoort in den Bijbel las. De Bisschop László Ravasz hield een rouw-predicatie.

Sprekende het uitkomen, dat Bisschop van Antal het product en de drager van het z.g. cultuur-protestantisme was. Het cultuurprotestantisme kan in de laatste weertig jaren in Hongarije nimmer aanwilt, de meer begaafd, sympathieker en met meer ziele- en geestesgaven gezegend was dan Géza van Antal. Zijn geest was als het zwaard van Damascus — scherp en buigzaam. Hij kon met taale verhanding voor zijn recht in de dienst weertig een geroemd debater. Maar op de meest kritische momenten bewaarde hij zijn vriendelijkheid glijmacht.

Prof. van Antal placht te zeggen: „De godsdiens van het land dient hij, die de cultuur voorwaars brengt“. Zoo werd Von Antal de eerste man in Transdanubij. En na omwenteling werd hij de groote Europeesche diplomaat van het arme Hongaarsche Protestantisme.

Nadat de Bisschop in gebed was voorgegaan, werd de licht in den wagen geplaatst. Langs twee kilometer lang den weg, waken men te volgen had, hadden duizenden zich opgesteld met ongedekten hoofden. In de uitstaksten der winkels stonden met rouwkransen omhangen portretten van Bisschop van Antal als zinnebeelden van de algemeene bereidheid in de stad. De klokken luidde voortdurend.

Aan het graf spraken Bisschop Béla Kápy, Sándor Olé en de burgemeester van Papa, de heer János Hamuth. Vervolgens werd de lijkstid in het door de stad aangeboden eeregraf neergelaten.

Woensdag werd het testament van den overledene geopend. Géza van Antal vermaakte zijn gezinslijke bezittingen, tezamen en omvattende resp. aan de Gem. Kerk van Hongarije resp. aan de Gem. Hoogeschool te Papa.

Het vruchtgebruik wordt tusschen de Hoogeschool te Papa en den 17-jarigen kleinzoon van den overledene Bisschop, Kornel van Antal, die in Amsterdam aan een gymnasium studeert, verdeeld.

Inzake de kwestie der opvolging van Bisschop van Antal zal nog in het voorjaar van 1935 een beslissing genomen worden. Als in samenwerking komende personen noemt men den plaatsvervangende bisschop Vince Medgyassay en de Imre Szabó te Boedapest.

GEREF. KERKEN. Aangenomen: naar Echten (Fr.), cand. E. Slingenberg te Zaandijk.

CHR. Geref. Kerk. Bedankt: voor Oosterbeek ds. J. Jongeleen te Apeldoorn.

RADIOCENTRUM

Bij Moormans Periodieke Pers, den Haag, is een nieuw tijdschrift verschenen, Radiocentrum genaamd, omdat het blad een centraal orgaan van de jongen Franschen predikant dr. Philippe Vernier, die wegens dienstweigering eerst tot jaar en daarna (bij herhaling der weigering) tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld werd, een exemplaar o.a. van de Nederlandsche Wet op de dienstweigering, die hier te lande indertijd met groote meerderheid van stemmen werd aangenomen, worden toegezonden. Eenige landen o.a. ook Nederland, hebben weten op de dienstweigering die voor de Christenheid in Frankrijk in de gegeven omstandigheden existerend is, en aan het uitroepen van de Nederlandsche afdeling werden ten slotte nog enkele financiële voorzieningen getroffen, o.a. ten aanzien van de verhouding der plaatselijke afdelingen met de Nederlandsche afdeling. De vergadering was zeer gesmeerd.

De redactie wordt gevoerd door prof. dr. ir N. Koomans, ir J. J. Vormer, ir J. Bloemsa, ir Max Polak en M. W. H. de Gorter.

Het eerste nummer lijkt ons zeer geslaagd. Men vindt er een belangwekkend artikel in over de radiobekens voor vliegtuigen, het overspreken in telefoon- en radiodistributieeldingen, bouwschema's om zelf te bouwen, de toekomst van het amateurisme, radio bij zweefvliegen, over de opbouw van een electro-statisch veld, klankfrequentie, enz. enz. Ten slotte moet een uitvoerige kortgolfrubriek vermeld worden.

NU MAAKLEEDING VOIGENS DE BEROEMDE ASCOT-COUPÉ

2* PASSEN COSTUUM naar maat voors F.35.- F.40.- F.45.- WINTERJAS naar maat voors F.29.- F.35.- F.40.-

KALKER'S maatkleeding AMSTERDAM — DEN HAAG DEN HAAG: Passage 64-66 t.o. Bagatelle

COUPONS VAN ZIJDEN WOLLEN, KATOENEN KLEEDINGSTOFFEN EN MEUBELSTOFFEN. METZENCO AMSTERDAM DEN HAAG

FEUILLETON ERFENISJAGERS DOOR RALPH SPRINGER

— De waarheid is eenigszins anders, mijnheer, getuige de enveloppe, die ik onder zijn hoofdskussen heb gevonden. En wat dunkt u van zijn hoofdskussen, die hij als hoofdlijn gemaskeerd heeft? Dank je, meisje, ze lijf tegen Mies, die hem en Korman thee bracht. Denk er om, mij het direct te zeggen, als Jannie terug is.

Tenzij de beschuldigde, vervolgde hij, toen het meisje de kamer verlaten had, bereid is, uitvoerig al mijn vragen te beantwoorden, zie ik mij genoodzaakt, hem straks mee te nemen naar Apeldoorn.

— Van mij krijg je geen stom woord, zoalng je die malle aanklacht niet hebt ingetrokken.

— Wilt U óók niet ophelderen, hoe die enveloppe onder uw kussen is geraakt?

— Indien dat nu eens met mijn voorkennis is gebeurd? vroeg oom Ger蒙特.

— Is U bereid, dit onder eede te bevestigen? vroeg Milders snel. Kon ik er maar op rekenen, dat alle aanwezigen mij datgene vertelden, wat ze weten of vermoeden, dat zou de oplossing een grooten stap nader brengen. U bijvoorbeeld, heeren, richtte hij zich tot Fons en Bert, toen die het zien van deze enveloppe een zóódanige verbazing, dat ik wel méést veronderstellen, dat ze U níet geheel en al vreemd is. En U mijnheer Weerden, kunt ge u nog herinneren, wie U tot die afspraak, te één uur vannacht, in het erkerkamertje, had uitgenoodigd?

Fons slaakte een bijna vroolijken kreet.

— Hebt U nog iets gehoord aangaande de afdrücken?

— Die vingerafdrukken op de chiffonnière zijn van Bolten, die op den sleutel moeten van een ander zijn. En eigenlijk zijn die juist van Weerden, die belang. Kan die maar een voet toe passen, om ze van die twee heethoofdige jongelui te krijgen.

— Van één van de twee zou misschien nog wel kunnen, dan liet ik hem kwansuis en een geprepareerd briefje lezen. Maar als je zoolits herhaalt, loopt het in de gaten.

— Misschien niet, als je het met 'n beetje tact doet. We moeten dat uur zoo nuttig mogelijk zien te besteden. Ga jij nu de kamer van Bolten eens doornuffelen en laat Verhoeg je maar helpen. De wacht bij de garage heeft toch geen nut meer.

— Wel meisje, begroette hij Jannie, in het erkerkamertje, zullen wij nu eens verstaadig met elkaar praten? Vertel mij maar eerst, welke reden je er voor had, dien ouder heer Weerden uit de Haag, tot een onderonsje te noodigen. En één uur, den afgelopen nacht, in dit kamertje.

— Ik? Ik zou wel wijzer zijn. Ik weet wel niet, wat zijn vrouw aan hem ziet, maar ik vind juffrouw Hetty véél te aardig, om haar verdriet aan te doen.

— Ontken je dus, hem dit briefje te hebben geschreven? vroeg hij somber, het haar toonend. Let wel op je woorden, Mies is er al voor uitgekomen.

— Probeer mij maar niet te voeren, Mies kan zoo iets nooit gezegd hebben. En maak maar geen reclame met briefjes, want ik heb hem